

РЕШЕНИЕ

№ 5368

гр. София, 13.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав,
в публично заседание на 15.09.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ирина Кюртева

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **468** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК), вр. чл. 129, ал. 7 от ДОПК.

Делото е образувано по жалба на [фирма],(РЛБГ), ЕИК[ЕИК] против мълчалив отказ(непроизнасяне в А. ДСЦ 19-ТД26-525 от 12.09.2019г.) по искане с вх.№СФД 19-ТД26-767/14.08.2019г. за възстановяване на дължимата законна лихва върху главницата от 19 293,75 лв. – платен данък за 312 бр. ППС за периода 2015г. – 2016г., считано от 04.11.2016г. до окончателно възстановяване на сумата, на основание чл.129, ал.5 и ал.6 от ДОПК, вр. чл.175, ал.2, т.1 от ДОПК, мълчаливо потвърден от Кмета на Столична община. В жалбата са изложени оплаквания за неправилно приложение на материалния закон.

В съдебно заседание процесуалният представител на жалбоподателя поддържа жалбата на изложените в нея основания. Моли за отмяна на оспорения отказ, връщане на преписката на компетентния орган по приходите и присъждане на разноските по водене на делото.

Ответникът – кметът на Столична община, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Въз основа на събраните по делото доказателства съдът приема за установено следното от фактическа страна:

Жалбоподателят [фирма],(РЛБГ), ЕИК[ЕИК] е подал искане вх. № СФД19-ТД26-767/14.08.2019г. по описа на Столична община за възстановяване на

недължимо платени данък по чл.4 от ЗМДТ в размер на 23 700,36 лева, ведно със законната лихва от датата на незаконосъобразното ѝ събиране – 04.11.2016г. до окончателното ѝ връщане; както и на разноски в размер на 3162,28 лв. Сумите се претендират на основание Решение №6911 от 21.11.2017г. на АССГ по адм.дело 1973/2017г., с което е отменен Акт за установяване на задължения по чл.107 ал.3 от ДОПК № ДСЦ16-ТД26-553-1/04.11.2016 г. издаден от Е. К.-старши инспектор в Дирекция Общински приходи,отдел Общински приходи-Т., потвърден с решение № СФДЦ-РД28-5/09,01,2017г на Директора на Дирекция Общински приходи при Столична Община, с който са установени задължения за местен данък върху притежаваните пътни превозни средства за периода 2015-2016г досежно 312 бр.ППС-ремаркета и полуремаркета в размер на 19 293,75лв и съответните лихви в размер на 1 244,33лв. С решението е осъдена Столична Община, да заплати на Р. Лизинг България Е., сумата от 2 016,14 лева, представляваща разноски в производството.

В изпълнение на съдебното решение е издаден Акт за прихващане или възстановяване № ДСЦ19-ТД26-525/12.09.2019г. на орган по приходите при СО, Дирекция „Общински приходи“, отдел „Общински приходи-С., Т.“, с който се постановява възстановяване на недължимо платени местен данък в общ размер на 20 538,08лв., но органът по приходите не се е произнесъл нито в обстоятелствената част, нито в разпоредителната част на посочения А. по основанията и размера на претендираните лихви върху възстановената сума, следователно липсва изрично произнасяне и е формиран мълчалив отказ относно претендираните лихви. Цитираният А. е съобщен на жалбоподателя на 03.10.2019 г., видно от представената обратна разписка.

С платежно нареждане от 20.12.2019г. на жалбоподателя е преведена по банков път сумата от 20 538,08 лв.

Не е спорно между страните, че жалба по административен ред срещу А. не е подавана. Жалбата по съдебен ред е подадена на 16.12.2019г.

Институтът на прихващането и възстановяването е уреден в Глава 16 "Особени производства", Раздел I "Прихващане и възстановяване", чл. 128 - чл. 132 на ДОПК. Съгласно чл. 128 от кодекса, недължимо платени или събрани суми за данъци, задължителни осигурителни вноски, наложени от органите по приходите глоби и имуществени санкции, както и суми подлежащи на възстановяване съгласно данъчното или осигурителното законодателство от НАП, се прихващат от органите по приходите за погасяване от изискуеми публични вземания, събирани от НАП. Прихващането или възстановяването на недължимо платени суми по чл. 129 и сл. от ДОПК се извършва по искане на лицето или по инициатива на органа по приходите. Процесното искане на жалбоподателя е направено в цитираната законова хипотеза и тъй като касае задължения, за които са приложими и разпоредбите на специалния закон – Закон за местните данъци и такси (ЗМДТ).

По силата на препращащите норми на чл. 4, ал. 1 и чл. 9б от ЗМДТ, установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци и такси се извършва от служители на общинската администрация по реда на ДОПК. Този ред следва да се приеме за приложим и по отношение на процедурата за прихващане или възстановяване на недължимо внесени местни данъци и такси, доколкото тази процедура е следствие от установяването и събирането на публични задължения, каквито безспорно са процесните данъци.

Служител на общинската администрация, който е определен със заповед на кмета на

общината да изпълнява функциите на орган по приходите, съгласно чл. 4, ал. 3 ЗМДТ, приложим и за местните такси по силата на чл. 9б ЗМДТ, е компетентният орган да се произнесе по искането за прихващане или възстановяване, а кметът на съответната община упражнява правомощията на решаващ орган по чл. 152, ал. 2 ДОПК, съгласно чл. 4, ал. 3 ЗМДТ. Съобразно тези разпоредби, оспореният А., е издаден от компетентен орган – старши инспектор в отдел "Общински приходи – С., Т.“.

Съгласно чл. 131, ал.1 от ДОПК непризнаването в срок по искане за издаване на акт за прихващане и възстановяване се смята за мълчалив отказ и в случая такъв е формиран по отношение на поисканите лихви. Жалба против мълчалив отказ може да се подаде в 14 дневен срок от изтичането на срока за признаване като обжалването се извършва по реда за обжалване на ревизионния акт (чл. 131, ал.2 от ДОПК). В случая, до горестоящия административен орган жалба не е подавана и такъв предмет на оспорване не е бил заявен, т.е мълчаливият отказ на приходния орган не е бил оспорен по административен ред.

Съгласно чл. 129, ал.7 и чл. 131, ал.2 ДОПК, отказите за възстановяване или прихващане - изрични или мълчаливи, подлежат на обжалване по реда за обжалване на ревизионните актове. В чл. 156, ал.1 от ДОПК е предвидено, че ревизионният акт, в частта която не е отменена с решението по чл. 155 (решението на решаващия орган при обжалването по административен ред), може да се обжалва чрез решаващия орган пред административния съд по местонахождението му в 14 дневен срок от получаването на решението, а в чл. 156, ал.2 ДОПК изрично е предвидено, че ревизионният акт не може да се обжалва по съдебен ред в частта, в която не е обжалван по административен ред. С цитираните правни норми за определена категория административни актове е изключено прякото обжалване пред съд, като обжалването им по административен ред е процесуална предпоставка за допустимост на съдебния контрол.

В разглеждания случай не е проведено административно оспорване на мълчаливия отказ на органа по приходите по искането за възстановяване в частта за лихвите и следователно от кмета не е формирано релевантно мълчаливо потвърждение на такъв отказ. При тези данни, настоящият състав приема, че е недопустимо сезиран, предвид липсата на обжалване на релевиращия мълчалив отказ по чл. 131, ал.2 ДОПК по административен ред, което е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на съдебното обжалване. Жалбата се явява недопустима и производството следва да бъде прекратено.

Съгласно разпоредбата на чл. 160, ал.3 от ДОПК, когато естеството на акта не позволява решаване на делото по същество, съдът го отменя и връща преписката на компетентния орган по приходите със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. Дори и при евентуално установяване на незаконосъобразност на обжалван изричен или мълчалив отказ за издаване на А., съдът не може да разпореди възстановяване или да извърши прихващане на недължимо платени суми за местни данъци и такси, тъй като това е от компетентността на органа по приходите при съответната община. Ето защо искането в жалбата за решаване на спора по същество от съда не подлежи на разглеждане. И в тази част производството се явява недопустимо и се следва неговото прекратяване.

Предвид изхода на делото и по аргумент на противното от чл. 161, ал.1, предл.1 от ДОПК, на жалбоподателя не се следва присъждане на разноски, макар такива да са поискани своевременно.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 160 от ДОПК, съдът

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на [фирма],(РЛБГ), ЕИК[ЕИК] против мълчалив отказ(непроизнасяне в А. ДСЦ 19-ТД26-525 от 12.09.2019г.) по искане с вх.№СФД 19-ТД26-767/14.08.2019г. за възстановяване на дължимата законна лихва върху главницата от 19 293,75 лв. – платен данък за 312 бр. ППС за периода 2015г. – 2016г., считано от 04.11.2016г. до окончателно възстановяване на сумата, на основание чл.129, ал.5 и ал.6 от ДОПК, вр. чл.175, ал.2, т.1 от ДОПК, мълчаливо потвърден от Кмета на Столична община и ПРЕКРАТЯВА производството по делото в тази част.

ИЗПРАЩА по компетентност на кмета на Столична община жалбата против формиран мълчалив отказ по искане на дружеството с вх.№СФД 19-ТД26-767/14.08.2019г. за възстановяване на дължимата законна лихва върху главницата от 19 293,75 лв. – платен данък за 312 бр. ППС за периода 2015г. – 2016г., считано от 04.11.2016г. до окончателно възстановяване на сумата, на основание чл.129, ал.5 и ал.6 от ДОПК, вр. чл.175, ал.2, т.1 от ДОПК, за преценка на допустимостта и основателността на искането.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: